

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

3. De quantitate ad lethale peccatum sufficiente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

Sect. I. De Præcep. 7. & 10. Recep. Sent. 339.

voluntatis retinendi notabilem rem alienam: sed quoties innovatur huiusmodi actus voluntatis toties peccatum novum committitur: Ergo. Lessi. l. 2. c. 1. n. 44. Sanch. Decal. l. 7. c. 21. num. 7. Diana p. 2. tr. 17. resol. 43.

11 Qui aufert leuem quantitatem ab vno, à quo alij notabilem abstulerant, non delinquit lethaliter. Quia non est causa notabilis damni, quod iam ab alio fuerat illatum: vnde furtum ex parte sua in parva est quantitate. Nec enim illa quantitas levis non videtur cum magna quantitate, quam alij abstulerant, continuari & sic damno notabili minime cooperari. Sanch. l. 7. Decal. c. 21. n. 3. Valq. l. 2. d. 146. cap. 2.

12 Qui furto, vel iniuste rem alienam, aut alteri debitam detinet, continuè actu peccat toto eo tempore, quo cum possit, non restituit. Quia non restituendo, lædit continenter proximum ipsam à possessione, & vbi rei suæ, vel debite impediens: quæ læsio quò diutius durat, eò maior censetur; moraliter tamen loquendò per illam voluntariam detentionem non fit novum peccatum, sed continuatur antiquum, quod antè per acceptationem fuerat inchoatū. Sotus de iust. l. 4. q. 7. a. 4. Lessi. l. 2. c. 1. 2. dub. 3. num. 11.

13 Tripliciter potest interrumpi illud actuale detentionis iniquæ peccatū, ita ut formaliter nō continetur. Primum ratione ipsius propositi: dum quis scilicet propositū detinendi mutat; constitutis, prima opportunitate restituere. Secundò ratione detentionis externæ, quadd illa in se incipit non esse amplius iniuriōsa, quia facta est, v. g. impossibilis ob penuriā, &c. Tertiò ratione hominij, vel alterius distractionis. Suar. tom. 4. d. 2. l. 2. c. 5. n. 30. Henric. l. 2. c. 5. n. 5. Valq. l. 2. d. 75. c. 3. Bonac. de restit. d. 1. q. 6. p. 1. num. 11. Diana part. 2. tract. 2. resol. 28.

14 Quisquā in extrema necessitate constitutus, potest capere re alienā ad suā egestatē subleuandam. Quia necessitas extrema facit omnia communia. Modò dominus rei in necessitate aequali non existat. Quia in pari causa melior est conditio possidentis. Vnde talis acceptio non est furtum, aut rapina; non enim sit domino iure iuncto: qui tenetur consentire, cū egēs ille iure suo utatur. Imò si dominus velit prohibere, potest in extrema necessitate constitutus aduersus illum se tueri, tanquam qui iniuste ab altero inuaderetur: etsi necesse sit, seruatō iustæ defensionis moderamine, impedire tem occidere. D. Tho. 2. 2. q. 66. a. 7. Tolet. l. 5. c. 15. n. 5. Lessi. l. 2. c. 1. 2. dub. 12. Nauat. sum. c. 17. n. 5. Sayr. in Clau. l. 9. c. 14. n. 18. Sylui. 2. 2. q. 66. a. 7.

CAPVT III.

De quantitate ad lethale peccatum sufficiente.

15 Profectò illa quantitas est sufficiens ad mortale peccatum furti, quæ omnibus consideratis, graue infert domino noxamentum, vel notabili priuat utilitate. Vnde non potest in genere taxari, quæ quantitas sit notabilis, sed hæc pro varia personarum, ac locorum conditione, prudentum arbitrio erit statuenda. Quia Esch. & Mend. Theol. Moral. Tom. IV.

quod respectu vnus notabile censetur, respectu alterius modicū reputatur. Valq. Opusc. de rest. cap. 5. §. 1. dub. 5. & alij communiter.

Vnde respectu omnium personarum illud, quæ splendide alunt familiam nummus aureus est materia notabilis sufficiens ad lethale. Quia tale furtum licet non noceat huiusmodi personis quoad victum, videtur tamen notabiliter nocere, quatenus nummus aureus ad alendam familiam inferuit, & potest esse menstruum vnus famuli inferioris Salarium. Respectu Regum aliquid potest adiacere materiæ, vt grauis existat. Respectu mediocriter diuitum, qui ex suis redditibus victitant, quatuor vel quinque Regales quid notabile censetur. Quia illis fere ad vnus diei victum sufficit. Respectu personarum, quæ suo artificio, & opera se sustentant, & dicuntur mechanici tres Regales ad peccatum mortale sufficiunt. Quia inde comode victitant, & hæc sūma fere mercedem diurnam exæquat. Respectu vero pauperis, qui mendicando sibi consulit, vnus Regalis, imò dimidiatus est sufficiens peccati lethalis materia. Denique respectu omnium illam dixerim grauis furti sufficientem esse materiā, quæ ad honestum vnus diei iuxta statum cuiusque victum sufficiens videatur. Medina C. de restit. q. 10. Nauarra de restit. l. 3. c. 1. n. 35. Lessi. l. 2. c. 1. 2. dub. 1. n. 29. & 30. Sayr. in Clau. lib. 9. c. 15. n. 9. Bonac. de contr. d. 2. q. 8. p. 1. n. 7. Regim. l. 23. n. 19. Diana p. 2. tr. 17. resol. 57. Sylui. 2. 2. q. 66. art. 6. conclus. 4. Adnotariū autem ex Nauarra sum. c. 17. n. 4. censi etiam peccare mortaliter illū, qui saltem vno vel altero asse non abest à quantitate exposita. Quia quæ parum distant, nihil distare videntur: & quantitas hæc non mathematicè, sed moraliter est statuenda.

Dixi autē grauem ad lethale peccatum esse materiā illā, quæ ad honestū vnus diei victum cuique sufficiunt. Quia res hæc non potest ex quantitate pecuniæ diffiniri, valor enim pecuniæ non est idem omnium respectu gentium: non ergo qualitas furti potest ab ipsa pecunia censi. Est mortale sit quatuor, aut quinque Regales in Hispania furripere, apud Indos hæc deficit regula, quibus ob aurum, argentique abundantiam vnus Regalis est monetarum infima, vt P. Molina to. 3. de iust. d. 683. aduertit.

CAPVT IV.

De filiorum furtis.

18 Lethaliter delinquit filius, qui notabile summam subripit ex bonis, quorū possessio, & vsum fructū parēs habet, ipso merito inuito. At si filius bona castrensia, vel quasi, accipiat, lem summam mortaliter nō peccat. Quia illorū proprietates, & vsum fructū ad ipsū pertinent. Omnes communiter.

Profectò non idē ceterū notabile in furtis filiorum; quod tale in externorum furtis censetur: sed maior quantitas requiritur, quæ quidem non est eadem respectu omnium: Sed varia pro status, ætatis, personarū, locorum, aliarumq; circumstantiarū conditione, prudētis iudicio. Quia pater nō ita est inuitus circa filiorum furta sicut circa fortū aliorū. Consequenter pro varietate circumstantiarum, vt amoris, indulgentiæ, &c. fieri potest, vt maior quantitas requi-

ff 2